

sent, var vedtaget en Lov om Formidling af Arbejdskraft; men dette forslag ikke til at løse Spørgsmaalet. Man maatte kræve, at de Bestemmelser, som skal sikre Landbruget Arbejdskraft, blev koordineret med Reglerne i Lov af 30. Marts 1942 om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde, og det vilde være nærliggende at træffe Foranstaltninger, som helt kunde afskaffe den eksisterende Arbejdsdeling og Afspadsring ved Forholdsregler, som opmuntrede arbejdsløse Byarbejdere til ad Frivillighedens Vej at udnytte den i Arbejdsfordelingslovens § 8, Stk. 2*), givne Mulighed for en Overførelse ved Statens Hjælp.

Som Svar herpaa gav *Arbejds- og Socialministeren* (Kjærbøl) en Redegørelse for, hvad der fra Regeringens Side var foretaget for at sikre Landbruget den fornødne Arbejdskraft. Der var ikke alene truffet en Række Foranstaltninger, som tog Sigte paa at fordele den forhaandenværende Arbejdskraft paa bedst mulig Maade, men man havde tillige gennem Oprettelse af Ungdomslejre og paa anden Maade draget Omsorg for, at arbejdsløse Byarbejdere var blevet oplært i Land- og Skovbrugsarbejde. Forskellige Undersøgelser, som var blevet foretaget, havde ogsaa givet til Resultat, at Landbrugets Behov for Arbejdskraft i det store og hele var blevet tilfredsstillt.

Med Henblik paa den rejste Forespørgsel om at bringe Bestemmelsen i Arbejdsfordelingslovens § 8, Stk. 2, i Anvendelse udtalte Ministeren, at Arbejdsfordelingsnævnet ikke havde haft større Anledning til at tage Spørgsmaalet herom op til Overvejelse, da Regeringen ved de omtalte Foranstaltninger havde imødegaaet den befrygtede Mangel paa Arbejdskraft til Landbruget. »Efter alle Oplysninger at dømme drejer det sig i den nuværende Situation paa Arbejdsmarkedet mindre om et Omskolingsspørgsmaal end om et Fordelingsproblem. Spørgsmaalet har været at fremskaffe og fordele den ledige Arbejdskraft paa den mest hensigtsmæssige Maade, herunder at give Landbruget en Fortrinsret til den Arbejdskraft, der var mest anvendelig for Landbruget, og dette skulde i alt væsentligt hidtil være lykkedes.«

Ordføreren for Forespørgerne takkede for Ministerens Redegørelse, men kunde ikke erkende, at de trufne Forholdsregler

*) I denne Bestemmelse hedder det: »For Omraader, hvor der findes Mangel paa Arbejdskraft, paahviler det Nævnet at træffe Foranstaltninger til Uddannelse af den fornødne Arbejdskraft samt i Forbindelse hermed at gøre Indstilling til Arbejds- og Socialministeren om saadanne Foranstaltninger, som i øvrigt maa anses for hensigtsmæssige for at tilføre det paagældende Omraade Arbejdskraft.«